

אימון, העצמה וחינוך ילדים

הרב מוטי זולברג

יועץ חינוכי מוסמך, מדריך כשורי חיים ומוגנות

מחבר הספר "דע לך בני"

פרשת כי תצא

"גִּדְלִים תַּעֲשֶׂה לָךְ עַל־אַרְבַּע כְּנָפוֹת כְּסוּתָךְ"

ימי חורף תש"ו. אודים מוצלים מאש הכבשן סובבים ומחפשים את עתידם. מחנה גאוטינג סמוך למינכן הגרמנית שימש מקום מקלט לחולי המחנות.

באחד הימים, קול בשורה במחנה: הרבי מצאנז הופיע בהדרת קדשו. כולו ייסורים, שיכל משפחה עם אחת עשרה נפשות, והוא עושה עכשיו נפשות לה'.

היהודים התקבצו לרגל בואו ותלו בו עיניים מיוסרות. הוא מדבר אליהם ומרעיף עליהם טללי תחיה, עידוד ותקווה. ואז, בתוך הדברים הוא מוציא מדש בגדו ארבע כנפות של צמר, מעובדים ומונפצים לשם מצוות ציצית. כולם רצו לזכות במתנה יקרת ערך נעלה זו. הרבי מהרהר ומחליט בקול לערוך גורל. העולה בהגרלה יזכה באוצר המנוצר.

לפתע קרב אל הרבי בחור צעיר, מנדל פשיטיק שמו, ומבקש במפגיע לקבל את הטלית קטן ללא גורל וללא דברים. "אני חייב במצוות ציצית מדאורייתא, שכן בגדי בעל ארבע כנפות וחייב ציצית", ותוך כדי הדברים הוא קורע את חולצתו אשר לעורו לעיני כל הקהל. הנה, ברגע זה לבוש הוא בבגד בעל ארבע כנפות החייבים בציצית.

מנדל הינו אחד מהשרידים אשר ה' קורא. הוא נותר בגפו כי אם אל ה' עיניו. מנסה להתנחם, להתעודד ולהתחזק. מחסידי גור בלודז' היה הנער, שהושלך בגיל צעיר אל המחנות, איבד את הוריו, אחיו ואחיותיו, וכל סביבתו, ואך נפשו וגופו היו לשלל.

הרבי מביט בו בעיניים רחמניות, מבין את התשוקה הבוערת בליבו של הנער הגוראי הצעיר, אבל לא מתכוון לוותר על הגורל עליו הבטיח לכל דרי המחנה. "אם כוונתך לשם שמים - יעלה שמך בגורל", אמר לנער העורג.

הרבי מערב את הסיר אליו הוכנסו הפתקים, הניצולים קוראים פרק תהילים בלחש, והרבי מוציא את הפתק, לא לפני שהוא מכריז: "הזוכה בהגרלה יהיה שליחם ונציגם של כל תושבי המחנה בלבישת הציצית, וכמובן יזכה את כולם ללבוש את הבגד המהודר ולברך עליו".

יראה ורעד, התרגשות ופחד והפתק הגורלי נשלף. הרבי מטיב את עיניו וקורא את הידוע בקול גדול: "מנדל פשיטיק זכה בגורל".

הוא זכר את הקב"ה גם במצב הזה וכסף אליו, והוא זכה לקבל ד"ש משמים.